

Sygn. akt I C 4/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant Lucyna Kazimierczuk

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa L. M.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę 21 100 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda L. M. kwotę 15 100 (piętnaście tysięcy sto) zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 15 000 (piętnaście tysięcy) zł od dnia 13 lipca 2012 r. i od kwoty 100 (sto) zł od dnia 25 stycznia 2013 r.;

II. ustala odpowiedzialność strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 20 marca 2012 r., które mogą pojawić się u powoda;

III. oddala dalej idące powództwo;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 000,64 zł (dwa tysiące zł 64/100) zł tytułem kosztów procesu;

V. nakazuje uiszczyć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku powodowi kwotę 251,48 zł (dwieście pięćdziesiąt jeden zł 48/100) poprzez ściągnięcie z zasądzonych w pkt I roszczenia, zaś stronie pozwanej kwotę 646,67 zł (sześćset czterdzieści sześć zł 67/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 4/13

UZASADNIENIE

Powód L. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w S. kwoty 21 100 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 21 000 zł od dnia 13 lipca 2012 r. i od kwoty 100 zł od dnia doręczenia pozwu stronie pozwanej, a nadto ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 20 marca 2012 r., które mogą się ujawnić w przyszłości oraz o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 20 marca 2012 r. w miejscowości Ś., autobus wiozący pracowników do pracy, uległ wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego poszkodowany został m. in. powód, który został przewieziony do placówki medycznej i poddany badaniom lekarskim. Powód podniósł, że w powyższym wypadku doznał obrażeń ciała w postaci rany tłuczonej głowy, stłuczenia klatki piersiowej i skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, podał, że nadal dokuczają mu dolegliwości pourazowe w postaci drętwienia, mrowienia, uciążliwego bólu głowy, szyi, nóg i kręgosłupa. Powód powołał, że odczuwane dolegliwości mogą ograniczać jego zdolność do wykonywania zawodu, a jest on operatorem koparki. a odczuwane dolegliwości mogą ograniczać jego zdolność do

wykonywania zawodu. Wskazał, że po wypadku jego ogólny stan zdrowia i samopoczucie psychiczne uległo znacznemu pogorszeniu. Cierpienia jak i długotrwały stres związany z leczeniem powypadkowym i rehabilitacją zaznaczyły się na jego psychice, stając się źródłem stanów lękowych. Powód podniósł, że w dalszym ciągu pozostaje pod opieką lekarza neurologa, a z uwagi na wydłużony czas oczekiwania na refundowane wizyty u specjalisty, zmuszony był do samodzielnego finansowania konsultacji lekarskich. Ponadto wskazał, że dotychczasowe koszty leczenia jakie poniósł wyniosły 237,50 zł, przy czym strona pozwana zrefundowała kwotę 137,50 zł, a nadto wypłaciła mu tytułem zadośćuczynienia kwotę 4 000 zł i pomimo wezwania do zapłaty odmówiła przyznania dalszej kwoty zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że spełniła już swoje świadczenie odszkodowawcze wypłacając kwotę 4 000 zł i zakwestionowała wysokość dochodzonego przez powoda zadośćuczynienia, jako nieadekwatnego do rozmiaru krzywdy i przekraczającego przeciętne wysokości zadośćuczynienia. Wskazała, że w wyniku przeprowadzonych badań uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 2 %. Ustalona kwota jest zatem adekwatna do rozmiaru doznanej krzywdy. Podkreśliła ponadto, że żaden z załączonych przez powoda dokumentów medycznych nie zawiera stwierdzenia, że powód nie rokuje powrotu do zdrowia sprzed wypadku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 marca 2012 r. w miejscowości Ś., samochód ciężarowy marki (...), nr rej. (...) zjechał na przeciwległy pas drogi i uderzył w bok autobusu (...), nr rej. (...), którym jechał również powód L. M.. Pojazd sprawy wypadku w chwili zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej (...) S.A. w S..

Okoliczności bezsporne

Na skutek powyższego zdarzenia powód doznał powierzchownego urazu powłok głowy, rany tłuczonej głowy oraz stłuczenia klatki piersiowej po stronie lewej. Powodowi zalecono spoczynkowy tryb życia i kontrolę w poradni chirurgicznej, a pierwszej pomocy udzielono w Zespole (...) w N., gdzie przeprowadzono badania, w tym rtg stawu barkowego i klatki piersiowej. Powodowi przepisano m. in. ketonal w formie iniekcji 10 ampulek.

Dowód:

- karta informacyjna z 20.03.2012 r. - k. 8

W związku z utrzymującymi się dolegliwościami bólowymi klatki piersiowej i karku w dniu 30 kwietnia 2012 r. powód był konsultowany przez chirurga, który stwierdził stłuczenie klatki piersiowej i barku lewego oraz skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa. Powodowi zalecono noszenie kołnierza S. i leki przeciwbólowe.

Dowód:

- zaświadczenie lekarskie z 30.04.2012 r. - k. 9

- informacja dla lekarza kierującego - k. 11

- zaświadczenie lekarskie z 10.05.2012 r. - k. 27

- faktury vat - k. 57 - 59, 62 - 65

- rachunek z 19.04.2012 r., 10.05.2012 r. - 60 - 61

- zeznania powoda - k. 91

Z uwagi na zaburzenia depresyjne sytuacyjne związane z powyższym wypadkiem, powód w dniu 8 maja 2012 r. był konsultowany przez psychiatrę. Pomimo podjętego leczenia powód nadal odczuwał ból klatki piersiowej i odcinka szyjnego kręgosłupa, a ponadto pojawiły się dolegliwości w postaci drętwienia rąk. Wobec powyższych dolegliwości powód w dniu 10 maja 2012 r. był badany przez specjalistę - neurologa, który zalecił stosowne leki, w tym przeciwbólowe, jak również badanie rezonansem magnetycznym.

Dowód:

- zaświadczenie lekarskie z 08.05.2012 r. - k. 10

Na skutek zdarzenia z dnia 20 marca 2012 r. powód cierpi na bezsenność, w dalszym ciągu odczuwa też dolegliwości bólowe odcinka szyjnego kręgosłupa, często śni mu się wypadek, uskarża się na stany lękowe. Powód podjął leczenie u lekarza psychiatry, który zapisuje mu leki uspokajające i nasenne oraz okresowo leki antydepresyjne. Powód do chwili obecnej odczuwa lęki przed jazdą samochodem.

Dowód:

- zeznania powoda, k. 91

Na skutek wypadku z dnia 20 marca 2012 r. u powoda wystąpiła ostra reakcja na stres i zaburzenia stresowe pourazowe. Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 5 %.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu psychiatrii A. H. - k. 110 - 115

U powoda powyższy wypadek skutkuje do chwili obecnej bólami i zawrotami głowy, bólami kręgosłupa szyjnego z ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej, parestezjami kończyn górnych w zakresie unerwienia przez nerw pośrodkowy. Dolegliwości te szczególnie nasilają się przy zmianach pogodowych, przy niewielkim wysiłku fizycznym, wobec czego powód jest zmuszony do przyjmowania leków przeciwbólowych oraz w sposób zasadniczy utrudniają czynności życia codziennego, jak i pracę zawodową. Uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem z dnia 20 marca 2012 r. wynosi 2 % w związku z urazem głowy, 3 % w wyniku stanu po skręceniu kręgosłupa szyjnego i 2 % w związku ze stanem po urazie stawu ramiennego lewego. W przyszłości u powoda wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego. Z powodu przebytego urazu u powoda mogą pojawić się w przyszłości dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, połączone ze wzmożonym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość. Nawet niewielkie urazy w odcinku szyjnym kręgosłupa mogą powodować w przyszłości pogłębianie się dolegliwości bólowych oraz zwiększoną podatność na zwyrodnienia.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii M. J. - k. 110 - 123

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej. Pismem z dnia 4 lipca 2012 r. strona pozwana poinformowała powoda o przyznaniu mu zadośćuczynienia w kwocie 4 000 zł, a pismem z dnia 10 października 2012 r. o przyznaniu odszkodowania w kwocie 137,50 zł, tytułem zwrotu kosztów leczenia. Pismem z dnia 1 października 2012 r. pełnomocnik powoda wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 21 237,50 zł, w tym kwoty 21 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i kwoty 237,50 zł tytułem odszkodowania - wydatki na leki, konsultacje u neurologa - w terminie 10 dni od otrzymania wezwania. Strona pozwana poinformowała powoda, że nie znajduje podstaw do zmiany zajętego do tej pory stanowiska.

Dowód:

-wezwanie do zapłaty z 01.10.2012 r. - k. 12

- pismo z 04.07.2012 r. - k. 17 - 18

- pismo z 10.10.012 r. - k. 13 - 14

- pismo z 15.10.2012 r. - k. 15 -16

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od 21 marca 2012 r. do 30 kwietnia 2012 r.

Dowód:

- zaświadczenia lekarskie - k. 19 - 20

Przed wypadkiem powód nie miał problemów ze zdrowiem, nie chorował. Pracował i nadal pracuje zawodowo, jako operator koparki. Obecnie, na skutek powyższego wypadku w czasie pracy drętwieją mu ręce i odczuwa dolegliwości bólowe kolan i stawów barkowych, ponadto ma problemy z chodzeniem.

Dowód:

- zeznania powoda - k. 91

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela jest poza sporem. Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z dnia 20 marca 2012 r. co do zasady, jednak podniosła, że powodowi dalsze zadośćuczynienie się nie należy, gdyż dotychczas wypłacone zadośćuczynienie jest odpowiednie do skutków wypadku dla zdrowia powoda. W istocie strona powodowa nie zakwestionowała żadnego z dowodów dokonując arbitralnie ich oceny i uznając, że krzywda powoda jest niewielka a kwota 4 000 zł odpowiednia, by zrekompensować doznane przez powoda cierpienia psychiczne i fizyczne.

Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej - tzw. krzywdy. Krzywda to cierpienia fizyczne, takie jak ból i inne dolegliwości, cierpienia psychiczne, które stanowią ujemne uczucia przeżywania w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te które mogą nastąpić w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą doznaną krzywdę (G. Bieniek w: Komentarz do Kodeksu Cywilnego, Księga Trzecia - Zobowiązania, tom I, Wyd. Praw. Warszawa 1996, s.368).

Użyte w art. 445 § 1 k.c. pojęcie "sumy odpowiedniej" choć ma charakter nieokreślony, tym niemniej w orzecznictwie wskazuje się kryteria, którymi należałoby kierować się przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, a mianowicie to, że musi ono mieć charakter kompensacyjny, a więc musi przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną, nie będącą jednakże wartością nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy. Z tego wynika, że "wartość odpowiednia" to wartość utrzymana w granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Pamiętać przy tym należy, że na wysokość zadośćuczynienia składają się cierpienia pokrzywdzonego - tak fizyczne jak i psychiczne - których rodzaj, czas trwania i natężenie, należy każdorazowo określić w kontekście materiału dowodowego sprawy. Indywidualny charakter zadośćuczynienia przesądza o tym, że ostateczne ustalenia, jaka

konkretnie kwota jest "odpowiednia" z istoty swej należy do sfery swobodnego uznania sędziowskiego, lecz nie może to być uznanie dowolne (wyrok SN z dnia 04.02.2008 r. III KK 349/07 LEX nr 395071).

W kontekście powyższego stwierdzić należy, że pozwany ubezpieczyciel zupełnie nie wziął pod uwagę, iż powód oprócz doznanych urazów głowy, stawu ramiennego lewego, klatki piersiowej oraz skręcenia kręgosłupa szyjnego spowodował u niego ból, zawroty głowy, ograniczenie ruchomości biernej i czynnej, parastezje kończyn górnych. Na te dolegliwości powód wskazywał składając zeznania podnosząc dodatkowo, że odczuwa drętwienie rąk zarówno w czasie snu, jak i w czasie pracy koparką. Biegły sądowy M. J. podał, że parastezje kończyn górnych (uczucie drętwienia, mrowienia) wynikają z unerwienia przez nerw środkowy oraz utrudniają czynności życia codziennego i pracę zawodową. Ponadto, nie sposób pominąć, iż prócz bólów kręgosłupa szyjnego powód ma ograniczoną ruchomość bierną i czynną i biegły wskazał w związku z tymi dolegliwościami na konieczność leczenia usprawniającego. Biegły określił uszczerbek na zdrowiu powoda na 7 % . Strona pozwana pominęła również długość zwolnienia lekarskiego, na jakim przebywał powód po wypadku, które wynosiło 42 dni. Nie była to więc krótka niezdolność do pracy. Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi nie wzięto również pod rozwagę następstw wypadku w sferze psychicznej powoda - bezsenność, lęki, nawracające myśli o wypadku, które to okoliczności powód powoływał w korespondencji do strony pozwanej przed wytoczeniem powództwa. Twierdzenia te znalazły potwierdzenie w opinii biegłego z zakresu psychiatrii, w której biegły stwierdził, że ostra reakcja na stres trwała u powoda kilka godzin po wypadku, natomiast następnie pojawiły się zaburzenia stresowe pourazowe i trwały przez szereg miesięcy. Zdaniem biegłego skutki wypadku nie należą jednak do ciężkich. Biegły określił długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda na 5 %.

Stwierdzić należy, że opinie biegłych zostały sporządzone szczegółowo, w sposób jasny i zrozumiały, nie budzą w żadnym zakresie wątpliwości i Sąd podziela je w całej rozciągłości.

W związku z dolegliwościami fizycznymi i psychicznymi powód zmuszony był podjąć leczenie, przyjmować leki przeciwbólowe, aby złagodzić odczuwane dolegliwości, co wynika z dokumentacji lekarskiej i faktur VAT.

Po przeprowadzeniu dowodów z opinii biegłych lekarzy oraz zeznań powoda, nie może budzić wątpliwości, że krzywda, która go dotknęła jest duża, zaś wypłacone dotychczas przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 4 000 zł, jest stanowczo za niskie i nieadekwatne do rozmiaru obrażeń i dolegliwości, kwota ta nie rekompensuje bowiem krzywdy i cierpienia powoda, wywołanego urazami głowy, klatki piersiowej i barku lewego, a w szczególności urazem kręgosłupa szyjnego doznany w wypadku z dnia 1.08.2012r.

Adekwatne do rozmiaru szkody, w ocenie Sądu, jest zadośćuczynienie w wysokości 19 000 zł, która uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, rozmiar uszkodzeń ciała, wiek powoda, odczuwane dolegliwości bólowe oraz cierpienia psychiczne, będące następstwem wypadku, utrudnienia w czynnościach życia codziennego i zawodowego. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Wobec wypłacenia dotychczas powodowi kwoty 4 000 zł, zasądzone na jego rzecz tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia kwotę 15 000 zł. Dlatego też zasądzona kwota 15 000 zł, jako uzupełnienie zadośćuczynienia, nie może być uznana za nadmierną.

Sąd oddalił powództwo co do kwoty 6 000 zł uznając, że zadośćuczynienie wynoszące łącznie 24 000 zł byłoby nadmiernie wygórowane zważywszy, że cierpienia psychiczne nie są ciężkie i rokowania co do poprawy zdrowia w tej sferze są korzystne i nastąpi pełny powrót do zdrowia psychicznego.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Odnosząc się więc do żądania zasądzenia odszkodowania tytułem poniesionych kosztów leczenia Sąd uznał je w całości za uzasadnione. Sąd oparł ustalenia w tym zakresie na przedłożonej przez powoda dokumentacji w postaci rachunków

na łączną kwotę 100 zł. Prawidłowość i rzetelność ich sporządzenia nie budziła wątpliwości ani Sądu, ani stron. Na pozostawienie tych wydatków w bezpośrednim związku przyczynowym z wypadkiem jednoznacznie zaś wskazuje dokumentacja lekarska zgromadzona w aktach sprawy, a w szczególności opinia biegłego M. J. odnosząca się do odczuwanych przez powoda zawrotów głowy, parastezji wynikających z unerwienia i związanych tym dolegliwościami. Sąd zasądził zatem na rzecz powoda kwotę 100 zł tytułem kosztów wizyt lekarskich. Sąd zupełnie nie podziela stanowiska pozwanego ubezpieczyciela, iż powód co do zasady powinien podjąć leczenie w bezpłatnych placówkach NFZ. Strona pozwana zupełnie pomija fakt powszechnie znany, że kolejki na wizyty w ramach ubezpieczenia zdrowotnego, zwłaszcza do neurologów są bardzo długie i tym samym okres oczekiwania jest kilkumiesięczny, co wynika z limitów określanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Wielokrotnie też sądy wypowiadały się w tej kwestii podnosząc, że poszkodowany może podejmować wszelkie niezbędne czynności i ponosić koszty, by zniwelować skutki poniesionej szkody.

O odsetkach ustawowych orzeczono zgodnie z żądaniem od kwoty zadośćuczynienia od dnia 13 lipca 2012 r. i od odszkodowania od dnia wniesienia pozwu stronie pozwanej tj. 25 stycznia 2013 r. Terminy początkowe biegu odsetek nie były kwestionowane przez stronę pozwaną, a wskazany termin początkowy ich biegu zwłaszcza od zadośćuczynienia nie budzi zastrzeżeń bowiem w dniu 4 lipca 2012 r. zapadła decyzja o przyznaniu zadośćuczynienia 4 000 zł. Strona pozwana tym bardziej mogła spełnić żądanie tego świadczenia w dniu 12 lipca 2012 r.

Żądania ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość za skutki wypadku z dnia 20 marca 2012 r. również było zasadne. Sąd rozstrzygając o nim na mocy przepisu art.189 k.p.c. oparł się na opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii M. J.. Biegły wskazał jednoznacznie, że w przyszłości wskazane będzie u powoda przede wszystkim leczenie usprawniające, bowiem mogą pojawić się dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego połączone ze wzmocnionym napięciem mięśni karku ograniczające jego ruchomość

Przytoczyć w tym miejscu wypada tezę wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 25 października 2012 r. w sprawie (...): W sprawie o naprawienie szkody wynikłej z uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, zasądzenie określonego świadczenia nie wyłącza jednoczesnego ustalenia w sentencji wyroku odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia zwłaszcza w sytuacji, gdy z opinii biegłych lekarzy wynika, że rodzaj uszkodzenia ciała bądź rozstroju zdrowia jest tego rodzaju, że dalsze ujemne skutki mogą w przyszłości powstać. Ponadto zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2009r., w sprawie (...): "pod rządem art. 4421 § 3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości".

Sąd oddalił wnioski dowodowe z akt szkody, wszak przedmiotem dowodu są poszczególne dokumenty na określone okoliczności oraz z protokołu przesłuchania poszkodowanego w postępowaniu powypadkowym z uwagi na obowiązującą w procesie cywilnym zasadę bezpośredniości. ponadto sąd przeprowadził dowód z przesłuchania stron ograniczony do przesłuchania powoda.

O kosztach procesy rozstrzygnięto na mocy art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając w odniesieniu do wyniku procesu. Powód wygrał proces w 72 %, przegrał w 28 %, zaś strona pozwana wygrała w 28 %, przegrywając w 72%. Skoro powód poniósł koszty 812 zł opłata od pozwu, 2 400 zł koszty zastępstwa procesowego i 500 zł zaliczki, z której wypłacono należności biegłym, to łącznie koszty wyniosły 3 712 zł, strona pozwana natomiast poniosła koszty 2 400 zł. Stosunkowo je rozdzielając na rzecz powoda należne są koszty procesu wynoszące 2 000,64 zł.

Sąd Rejonowy w Kłodzku tymczasowo wyłożył 655,15 zł na wypłatę wynagrodzenia dla biegłego M. J., a nadto okazało się, że opłata od pozwu nie został poniesiona w całości, należna 1 055 zł, uiszczono 812 zł, zatem brakująca to 243 zł. Łącznie koszty sądowe dotychczas nieuiszczone przez strony to 898,15 zł. Rozdzielając obowiązek ich poniesienia na podstawie wyniku procesu strona pozwana obowiązana jest uiścić 646,67 zł na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku, a powód poprze z ściągnięcie z zasądzonego roszczenia 251,48 zł (art.113 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych).